

Satisfacție

Satisfacție

„El a potolit setea sufletului însetat!" (Psalmul 107.9)

Dumnezeu nu-și putea găsi satisfacția decât în Domnul Isus Hristos. Putem să căutăm în lumea întreagă, nu vom găsi nimic care să mulțumească inimile noastre, în afară de Domnul Isus Hristos.

Cînd inima a fost umplută de binecuvîntările bogate ale Domnului Hristos, nu va mai căuta satisfacții mărunte, îndreptîndu-se spre ea însăși.

Toate lucrurile care mă vor face fericit în cer, le am încă de acum. Doriți să știți ce-l face pe un creștin fericit în viață și în moarte? Este faptul că Domnul Hristos, pe care-L are astăzi, este Același care va fi în cer. El este la el acasă acolo unde Se află de pe acum Acela pe care-L iubește și care-L cunoaște așa de bine!

Fapt este că inimile noastre sînt prea mari pentru lume și ea nu le poate umple; iar pentru Domnul Isus Hristos, ele sînt prea mici, căci El umple cerul; și totuși El le va umple, pînă ce le va face să dea pe dinafară.

„V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămînă în voi" (Ioan 15.11). El nu avea nici o bucurie care să vină de la lume, dar El avea o bucurie desăvîrșită în Tatăl. Bucuria Lui era de a aduce roade spre slava Tatălui. El ne arată astfel cum, purtînd roade, putem să avem bucurie și binecuvîntare aici pe pămînt. „Și bucuria voastră să fie deplină!" El vrea ca noi să avem o bucurie deplină; nu bucuria care vine din lume, ci acea bucurie pe care o avea El însuși. Dorința Lui este ca noi să avem propria Sa bucurie.

Oricine nu-L cunoaște pe Domnul Isus Hristos are o inimă decepționată. Inima va căuta mereu ceva care s-o mulțumească!

Dacă dragostea Sa nu-mi umple inima, peste tot voi căuta ceva laudă care să mă satisfacă sau mă voi alipi numai de treburile mele. Dacă duhul meu este învăluit de dragostea Domnului Isus Hristos, fluvii de apă vie vor curge din mine.

Nici o mărturie, nici o predică, nici o învățătură, chiar dacă sînt conforme adevărului, nu pot să fie din Dumnezeu, dacă sufletul meu nu a fost el însuși mai întîi umplut de El. Trebuie să bem pentru noi înșine, pentru ca fluviile de apă vie să poată curge; de fapt, orice alt lucru nu face decît să usuce sufletul.

Lumea recunoaște imediat dacă Dumnezeu este centrul vieții noastre. Atunci sufletul nu este într-o stare bolnăvicioasă, ci pe deplin fericit în Dumnezeu; el a găsit în Domnul Hristos o deplină mulțumire; aceasta face ca viața noastră să fie deosebită.

„Dacă M-ati iubi, v-ati fi bucurat că Mă duc la Tatăl" (Ioan 14.28). Exercițîndu-și dragostea asupra noastră, El ne face una cu Sine și Se așteaptă ca noi să ne bucurăm de propria Sa fericire. În ce intimitate sîntem aduși, ca să putem spune: „Sînt fericit, pentru că El este slăvit"! Inima mea este satisfăcută de faptul că Domnul Hristos, care m-a iubit și m-a făcut fericit, este, în sfîrșit, satisfăcut la rîndul Său. Îl văd în slava de care este pe deplin vrednic și sînt mulțumit. El Se așteaptă ca noi să fim fericiți de propria Lui fericire.